

עין משפט
גר מצודה

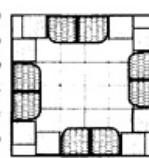
צוה א מ"י פ"ט מהל' עומות
תת ר"ל ג:

דב"ר גרשום

[illegible][illegible]

שעומד לקרן מזרחית דרומית
אחוז כוכב הסמוך לדרום הח
שפוענין כנגד כדי שלא יגעו ה
או יקעס באדן כולל רוחת המ
ל" מערות דר"ש במעמק שוב
כוכביהו שפיר דלא ננעי אהרד
שלא מעדדן וטונין למעלה כן
למאמץ לזוית התצל אבל אחר
יגיעו נו לחללו שסמוכין להן מ
כשוה בכולל ברותא היא. כלומ
בכולל אורז מערה זו ה"ר מ' ע

א. נראה שגם ל"ל לכל היגיון דאורייתא



א' ד' אמות בכרך שהוא באורך
השתא שהמערה שהיא רחבה
אממא באממא היכי יתיב אלא
רחבה ארבע בלממא אלא יותר

קבורת חמורים היא ז
בקרן זוית והא נגעי כו
במעמיק דאי לא תימא
שמעון היכי עביד ל
להדרי אלא במעמיק
הונא בריה דרב יהוש
לר"ש דעביד להו כי
בריה דרב יהושע פ
אמתא בריבועא אמתא
כמה הו להו חד סרי
תמניא תמניא בחד סר
לה אלא הא דרב ה
ברותא היא ואי בעית
בריה בריד בניפל
התם *המוצא מת
תפיסות שנים

מלאי צריך שיעשה בקרן זוית יעשה
יהי בין כוך לכוך בלמה שנימים
ל העשרה והיה הקרקע נטף והטובין
ועמיק הולך בלמה זד ששאר כוכין
המוצא כחו מושרש דברכו.
פרט לתלוי ופ"ה פרט לידוע אז
וקשה לפי דמדרממשע מלוי משמע
ותלה משנים ידועים ואחד תחלה
וזה זה כמו זה דינן שנים ידועים
ים תחלה אין לכן שכונת קבדות
מן תחלה כדלמר בניזיר וגדלה לר"י
פרט

נרקקת מתרחק מן הכוה"ן שזמ"ל
בכל דל. כן נראה בעיני ועיקר: דא
א"כ ארבע מערות לר"י הכוה"ן
שמי המערות המסומות זו וזו:
רחוק מאד מאד מן הכוה"ן נכנס
למקום פנימי כזה דיוון דאין זה
הוא אלא שמי אמה נמצא כל
המקום לא חפצו לעלות שין
נבדיל מהמקום שבין הכוה"ן
של כותלי שמי המערות שבהן יושב
הכוה"ן ב' הכתלים אחד שמי ואחד
משא הידן יתכן לנאח דרך אותו
המקום וי"ו אמה ויחסי כל ר"ל אלא ר"ל
נכנס ה"א. ומה מתקומה דר"ש
במקום דר"ש במעמיק אלא בדמור רר
לשון אחרון בתוך הכתל היקניקני
גדול שצדדו אלא שיהא משא
שמיני מן הכוה"ן שכן בתוך הכתל
הוא ארבע: כ"ה. כ"ה. כ"ה. כ"ה
כן נמצא שיש אחרים חתלה של
הכתל חתלה כדמצי בשילוי מסכת
למה משום דאין קנה מקומי כל
הם פנאי להוליכו לציט הקבירות
מזר (דף סה.) כמה שיעור חפסו
השיבי כירקב של מה ונפסק לן מדמצי
למה משום דאין קנה מקומי כל
הם פנאי להוליכו לציט הקבירות
מזר (דף סה.) כמה שיעור חפסו
השיבי כירקב של מה ונפסק לן מדמצי

לדורות. מעריבתי וכן למעריבתי הסגולה של חצר
ש' שביתו ו' שמקומו יורח מן המעריבתי שביתו ו'
ה' שהשטח המעריבתי יורח מן המעריבתי שלא יעז
ר' חנה ביה דרב יהושע אמר לא צריך לתרצי
ל' חלו ד' מעורר ל' משען כל מעריבתי חתקני
מ' עזר חרקה יעני יצאני מן חרקה כגון בשר
ל' עזר חרקה יעני יצאני מן חרקה כגון בשר
ל' עזר חרקה יעני יצאני מן חרקה כגון בשר
ל' עזר חרקה יעני יצאני מן חרקה כגון בשר

ה'תשנ"ג ויגיעו לחללי של בזיון שסמכו להם מבין ימים

המוכר פירות פרק ששי בבא בתרא

יש מפרשים שיטה זו כך דעבד
יה בנות מזה ובחלי אמה שבזית
המערה לשם חוקק הכוכין בכתלים
ו' שכך זה שהוא רחב אמה נכנס

אמה בטר שזכות המרוחק חלי
הוא מן היות ואשתי במעמיק לא
עוד איהא לא לאחריהם צלמטה
עלור אצוה איהא אמה צלמטה כעין
עלור ותחיתא ותביו בכל העברה
היה מנצח ר"ש כן במעמיק משום
באן שמן לחזר היו הקרקע קשה
עיו חסר כלל לא למעלה ואל
טה חזר באמצעית המערה שיש
לא עד כיום ותפירות לא היה מנצח
לעשות כוחן למטה מן העלייה
מפול המערה. "מ" כן ולא נהירא
לא דאין או לשון קרן וכו' ועוד א"כ
לא עני עושה חמם זה המערה
היה הרבה או חמם זה דלא מוקי על
מעמיק וא"ת משני שאינו רואה
שום כוך חמם כוך והלא בעל
הכוך כן על שזכור הכותל הסמוך
חמם הלא יש על גבי כוחן ראשונים
מערה שנים הסמוך לה חליצא

נגיעה

בגדי
זה
וחבר
מן
בסוף
זה
זוהי:
ח
זומם

ציד לבו בקרן זוית ממש מאחורי
זיות שנגד הפתח חצי הכרך ככותל
זיומן הפתח ומשמאל הפתח דקמני

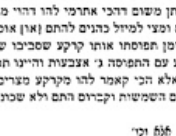
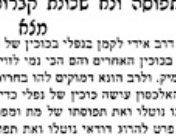
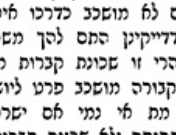
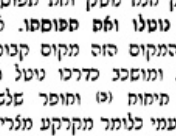
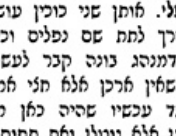
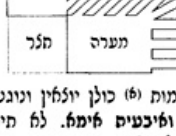
מערה



ארבע אמות (א) כוין וזאין ונוגש
 אמרן: ויביעים אימא. לא מיקון
 ס' כפלי. אומן שני כוין עשה
 קרן לזון לתם שני נפליס וכוין
 ואזריז דמנא כוונא קרן לפסות
 ופל הן און ארכן אלא חזי אמה
 נדע עד עכשיו שהיה כאן מה
 מה מקומן אלא נטולן ואם תפוסמן
 דכדכו נטולו ואם תפוסמן. אם
 איה איה המקום ולא מקום קבורה
 אלא הרוב ומושב דכדכו נטול גם
 ל עפר מיתות (ב) ומושב שלשה
 יום טול עמי כלומר מקרקע מזרים.
 וכן אם לא מושב דכדכו אימא
 אים כדדייקן התם להך קבורה
 שלשה הרי זו סבות קברות מה
 יתנו לקבורה מושב פרט יושב
 ישראל מה אי נמי אם ישראל
 הם לא תפוסם ולא סבות קברות:

מחל
שש בריה דרבי אידי לקמן נפלי בכוכין של נפלי
אן על דב בכוכין האחרים והם כי נפלי לית
אזר שמעין. ולרב הוא תמקין להו בהרחה
אז חרם הו האלכות עשה כוכין של נפלי דר
שש בדרכו וזוהו תמקין אן מת המפרה
מקומת מן שט הלזר דרואי אטולו ואז תמסח
אז תמסח נפליה אחריו להו דרורי המפרה
קברת לשם ופצי למיזל כהנים קרח [אן] אוכלי
אן קטון תמסח אחר קרח סכינוהו הלחי
אז תמסח עז המפרה זן צבעתה והיני תמסח
זן ימסחיה אלא כי קאמר להו מרקע פטול
זן מרחה עז המפרה וזוהו מרחה אן שרחה

“ဒါ၊ နီကီ၊ သာမန်ပဲ၊ နီကီ”



מסורת הש"ס

(א) ונדינן באלבסמן חזקן נדינן
 (ב) שוין. ערך ערך חרם כ"י. (ג) ושר
 ח"ש על הגליון כ"ח ט"ז. (ד) סוכה
 דף ח. ופירושין ט"ז. (ה) ושר
 (ו) חליות סט"ו ח"ג נשר סדר
 (ז) ג"ח אלף. (ח) ונתוספתא שם
 מובח ליתא. (ט) צ"ח זה ע"ס
 ה"ש. (י) שך נשל על פ"א
 (יא) נדפוס סחור צ"ח צ"ח זה.



הגהות הב"ח

(ה) יִשְׁכַּח־שׁ דְּיָה כְּמַה הִיא וְכוּ'
ד' אַחַת וְרִחְבָּן עֲשֻׁדָּה סִנֵּן
וְיִלְחָצִין: (ו) דְּיָה חַם תִּשְׁכַּח וְכוּ'
וְחוּסְרָא ג' טַפְחִיס, ג"כ וְיִמְחֶה
דְּכִנְיָא דִּף ק"ה ע"א אִתְּמַל
לְהִיא דְּשִׁיעוּר תַּפְסִיפָה הִיא ג'
אֲנַכְנִית ע"ס:

מוסף רש"י

כל אמתא בריבועא אמתא.
תתרי חומשי' באלכסנא.
שאלה תחד אלכסן פלס
אמה מולא לכל אמה שגריס
תוספת שש חומשים, כך שגרי
חמשים (50:100). המוצא מת
משכב בדרכו. ולא יושב ולא
יראשון כי ירכותיו ולא הרד: (ד:
פס.) גיטלו ואת תפוסתו.
ומפניהו למקום אחד ואינו חושש
שיש כלן בתקום היה שום מה
אחר, ותומר לו להלך בכל מקום,
ואם לא חש חשש מן האדם...

דבינו גרשום (המסד)

[illegible]

קטנים חכא נמי בנפלי ובאותה
למערה זו עושה כוך של נפלי
לכסון מצית נמי לתרצי בנפלי
נצחו זה בזה ולא יצאו חרץ מן
המצאם באקראי פלי למצי
שוכנם פרט ליושב כדרכו פרט
התם ולאו שכונת קברות הוא
הבן בטהרה. מצא שנים הבדוק
והמות של מת שם כל אותה
בדאמר להו יעקב לכניו בשעת
מי דהיינו עקב חפוטתו שלשה
הוא לא אציל מליכדה נמי.

12/20/2017 12:41:11 PM